

býti objednáno písemně; stačí objednávka ústní, avšak o tom, že se objednávka stala, nutno předložit listinu, dovolává-li se žalující strana příslušnosti soudní dle § 87 a) j. n. Žalující strana předložila jako takovýto písemný doklad dopisy svého zástupce, kterými jí uděluje příkazy, aby zboží bylo žalovanému zasláno, což se také, jak žalovaný nepopírá, stalo, a písemně je stvrzeno. Námitka, že by takovýmto způsobem kterýkoli zřízenec prodávatelův mohl objednávku předstírat a zabezpečit takto prodávatelovi sudiště dle § 87 a) j. n., neobstojí, uváží-li se, že zboží bylo skutečně kupitelem objednáno a že příkazy zástupce žalující firmy odpovídaly pravdě. Nesprávnost náhledu, který vyslovil rekursní soud, neplyne, jak stěžovatel má za to, ani z posledního odstavce § 87 a) j. n., neboť nejedná se v tomto případě o objednávku zástupcem kupitelovým, nýbrž tímto samým. Poněvadž mezi stranami není sporu o tom, že ostatní náležitosti přípustnosti sudiště dle § 87 a) j. n. zde jsou, nevyhověl rekursní soud zcela práveu námitce místní nepřislušnosti dovolaného soudu.

Čís. 1877.

Výlučná příslušnost podle § 49 II. čís. 8 j. n. platí pouze pro žalobu, domáhající se pro vadnost dobytčete zrušení smlouvy nebo přiměřeného snížení úplaty, nikoli pro žalobu o zaplacení tržové ceny, proti níž žalovaný namítá vadnost dobytčete.

(Rozh. ze dne 3. října 1922, R I 1129/22.)

Proti žalobě o zaplacení kupní ceny 10.000 K za koně namítl žalovaný, že kůň trpí takovými vadami, jež ho dle předpisů o správě opravňují žádati za snížení kupní ceny. Dovolaný sborový soud rozhodl o žalobě věcně. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i řízení mu předcházející a odmítl žalobu. Důvody: Proti žalobnímu nároku namítal žalovaný, že kůň trpí takovými vadami, že má dle ustanovení obč. zákoníka o správě právo, by požadoval přiměřené snížení zažalované tržové ceny. Při ústním jednání a v průvodním řízení byla proto probrána otázka, zda trpí kůň tvrzenými vadami, a procesní soud zabýval se také v rozsudku otázkou, zda žalovaný má nárok ze správy, zda žalobce uznal některé vady a zda pozastavení stalo se včas. Jde tedy o rozepří pro vady dobytka, pro kterou dle § 49 čís. 8 j. n. jest výlučně příslušným okresní soud a pro kterou příslušnost dovolaného soudu nemohla býti založena ani tím, že žalovaný jednal ústně ve věci samé, aniž by byl včas vznesl námitku nepřislušnosti dovolaného soudu (§ 104 j. n.). Procesní soud měl tedy žalobu dle § 43 i. n. sám od sebe odmítnouti. Ježto však nicméně jednal o sporné věci, jest řízení a v něm vynesené rozhodnutí zmatečné, (§ 477 čís. 3 c. ř. s.) a bylo je tedy, jakož i předcházející řízení dle § 471. čís. 7, 473 c. ř. s. v neveřejném zasedání zrušiti a žalobu odmítnouti.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by nehledě k uvedenému důvodu zrušovacímu, o odvolání znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Odvolací soud zrušil rozsudek první stolice a řízení mu předcházející jako zmatečné a odmítl žalobu, ježto prý jde o rozepři pro vady dobytka, pro kterou dle § 49 čís. 8 j. n. jest výlučně příslušným okresní soud a pro kterou příslušnost dovolaného sborového soudu nemohla býti založena ani tím, že žalovaný jednal ústně ve věci samé, aniž by byl včas vznesl námitku stížnosti dovolaného soudu (§ 104 j. n.). S názorem tímto nelze souhlasiti. Podle § 49, čís. 8. j. n. jest pro rozepře pro vady dobytka arci příslušným okresní soud. V tomto případě nejedná se však o rozepři pro vadu dobytka, nýbrž o žalobu na zaplacení kupní ceny za koně, kterého žalobce žalovanému prodal. Za rozepře pro vady dobytka po rozumu § 49 čís. 8 j. n. pokládati jest jen takové, v nichž domáhá se žalobce pro vadu dodaného mu dobytčete zrušení smlouvy nebo přiměřené snížení úplaty. Rozhodným jest tedy, čeho se žalobce domáhá v žalobě. O takové rozepři nelze však mluvit, zažaluje-li žalobce, jako zde, kupní cenu za prodané dobytčete a namítá-li žalovaný vady dobytčete. V takovémto případě řídí se příslušnost podle všeobecných zásad, tedy především podle ceny předmětu sporu, a soud zkoumá dle druhého odstavce § 41 j. n. příslušnost podle údajů žalobcových, pokud ovšem soudu není známo, že ty jsou nesprávné. V tomto případě činí cena předmětu 10.000 K a jest tedy k projednání rozepře podle §§ 49, čís. 1, 50 odstavec první j. n. a čl. II čís. 2 zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. příslušným sborový soud první stolice. Že pak žalovaný ve sporu namítal, že kůň trpí takovými vadami, že má žalovaný dle ustanovení všeobecného zákoníka občanského o správě právo, aby požadoval přiměřené snížení zažalované tržové ceny, nemůže míti na příslušnost soudu vlivu, neboť námitkou tou nemění se ničeho na povaze sporu, který jest a zůstává sporem na zaplacení tržové ceny za prodaného koně. Viz také Neumannův komentář I. díl k § 49 čís. 8 j. n. Rekurs zcela případně uvádí, že žalobce při podání žaloby nemohl přece věděti, co bude žalovaný proti žalobě namítati, a že by byl musil okresní soud žalobu na zaplacení 10.000 K pro věcnou nepříslušnost odmítnouti, ježto vada dobytka nebyla předmětem sporu.

Čís. 1878.

Pro výlučnou věcnou příslušnost okresního soudu podle § 49 II čís. 3 j. n. jest lhostejno, zda výměnkářské dávky jsou břemenem reálním či jen osobním závazkem přejímatelů nemovitosti.

(Rozh. ze dne 3. října 1922, R I 1137/22.)

Žalobce prodal nemovitost svým dětem a vymínil si v tržové smlouvě na srážku kupní ceny mimo jednu krávu a tele, které z prodeje výslovně byly vyloučeny, užívání domku č. p. 28 v B. pro sebe, dále chlév pro krávu a tele při tomto domku a chlívek pro prase, dále dostatek píce, ale pouze a výhradně pro onu vymíněnou krávu, a konečně zavázali se mu kupující až do jeho smrti řádně ho živiti a po smrti postarati se mu o řádný pohřeb. Ježto kupitelé dávek neplnili, žaloval prodatel u okres-